

Csesztvei Óvodások: Balambér kalandja

Egyszer volt, hol nem volt, de talán csak tavaly volt. Egy viharos éjszakán az eső megárasztotta a patakot. A lipinyei manófalú lakóit kimosta földre vajt lakásaikból a víz. Ki-ki menekült, amerre bírt. Deszkán, falevélen kapaszkodva vitte őket a víz, le a Liliom utcán. Az utca végén megkapaszkodtak egy-egy fűszálba és partra másztak. Egy száraz egérlyukban húzták meg magukat az eső elől. Mikor kicsit megnyugodtak, számba vették, hogy mindenki megvan-e? Tódor-Fódor főmanó végignézett az ázott társaságon és felkiáltott:

-Balambér hiányzik! –a manók kétségbe esve néztek egymásra: -Balambér elveszett?

Balambért a száguldó vízárban egy szikla eltérítette a többiektől és csak vitte, vitte a víz.

Végül egy tóban landolt. Ahogy kikecmergett a megáradt vízből egy csónakot talált.

-Megkeresem a családom- mondta és evezni kezdett. Egyszer csak egy keszeg dugta ki fejét a vízből.

-Kismanó, hová mész?-kérdezte.

-Testvérekéimet keresem, nem láttad valahol őket?

-Nem, de menj el a csesztvei óvodásokhoz, ők biztosan tudnak segíteni.

A kismanó megköszönte a halacska segítségét, kikötött a túlsóparton és nekivágott az erdőnek. Útközben találkozott Patkánykával, aki szintén Csesztve felé indult. Este felé járt, amikor egy sünnel találkozott. Köszöntötték, Balambér neki is elmondta, hogy mi járatban van. A süni a kövecsesi Teréz kilátóhoz igyekezett, így velük ment. Útközben énekeltek, beszélgettek. Így bátorították egymást az egyre sötétedő erdőben. Végre felértek a Kövecsesre. Ott Nyuszival futottak össze, aki szomorúan mesélte, hogy egész éléskamráját elöntötte és elmosta a víz. Erről aztán eszükbe jutott, hogy nagyon megéheztek. Balambér elővett táskájából egy répát Nyuszinak, egy almát sünninek, egy darab sajtot Patkánykának, ő egy szelet kenyeret majszolt. Egyszer csak egy őzike ugrott ki a bokorból. Mind megijedtek, de utána leültek, összebarátkoztak és Őzi elmesélte, hogy Csesztvén új lakói vannak a Majtényi kúriának. Manók költöztek az óvodába.

Ó, hogy megörült Balambér. Őzi azt is megmutatta a hegyen üldögélve, hogy melyik épület az óvoda. Még sokáig beszélgettek a Kövecsesen. Össze bújva elaludtak. Balambér a boldog találkozásról álmodott testvéreivel.

Szilfai Benjámin (óvodás): Kirándulás a Csesztvei kilátóhoz.

Nyári délután kezünkbe fogtuk a vándorbotunkat, felvettük a hátizsákunkat és elindultunk a kilátóhoz. A régi posta mögötti utat választotta anya, ahol találkoztunk kecskékkal, amiket megsímogattunk. Nagyon aranyosak voltak! Az erdőben egy mély szakadék mellett mentünk, Zsüli elől, utána Norbi majd én, Beni, és anya. A táblához érve láttunk nyusztot és nyestet, ezért kicsit féltünk, nehogy találkozzunk velük. Az út felfelé meredek volt, de mi szépen haladtunk. A gallyakat eltoltuk, és helyet cseréltünk, így én mentem elsőnek ki az erdőből. Itt megálltunk inni, és a többi táblát, amit láttunk útközben megbeszéltük. A szél kicsit fújni kezdett, már nem voltunk olyan messze. Norbi vette át az irányítást és anya biztatott, hogy a pihenőnél megesszük a szendvicset és a csokit. Felfelé haladva néztük milyen messze van Csesztve, messzebb láttunk más embereket is egy kutyával. A pihenőnél csemegéztünk, anya pedig kifeladatozta a táblát. A kilátóhoz már csak egy kis emelkedő vezetett és itt szaladtunk mind, versenyeztünk az első helyért. A legmagasabb részre mentünk fel, közben minden szinten körbejártunk. Vigyáznunk kellett, nehogy leessünk. Mindenki észrevett valami szépet, és anya elmondta merre vannak a közeli települések. Magasan voltunk, de nem féltem! Fújt kicsit a szél, így elindultunk lefelé. A kirándulást folytattuk hazafelé. Nagyon jó nyári élmény volt!

Simon Emilia (7-14 évesig korcsoport): A manó túrája.

Egyszer volt egy kismanó, elment hörcsögékhez, hörcsög Pihének éppen szülinapja volt, manó Bandi megkérdezte tőle: Nem jössz velem túrázni? Én most nem. De a barátom egérke biztos megy veled. Egér Pille éppen betont kevert a betonkeverővel, Bandi megkérdezte tőle: Nem jössz velem túrázni? De szívesen elmegyek. Jó gyere! Mentek, mentek, Pille a tarisnyájában vitt egy sajtos pogácsát, megosztotta Bandival. Egyszer csak találkoztak Sün Sanyival. Bandi megkérdezte tőle: Nem jössz velünk túrázni? De jövők. Mentek, mentek egyszer csak elértek egy patakhoz, amin indák segítségével átlendültek, folytatták útjukat a vadas parkból a kilátóhoz. Egyszer csak hallanak valami csámcsogást a Gazda kertje felől. Nyámnyám, nyam, nyam, hát nyúl Viki. Bandi megkérdezte tőle: Nem jössz velünk túrázni? De nagyon szívesen. Mentek, mentek, egyszer csak meg kellett mászniuk egy hegyet, Pille nagyon megijedt: Jaj, jaj, mi lesz ha leesek? De nyúl Viki bízta: Nem fogsz leesni, miért esnél le. Aztán Pille megbátorodott és elkezdtek mászni. A hegyen lepihentek, aztán folytatták útjukat. Mentek, mentek, egyszer csak Sanyi valami nagyon jó illatot érzett. Hát elindultak az illat felé. Hát Őz Emőke sütit sütött. Bandi megkérdezte tőle: Nem jössz velünk túrázni? De szívesen. Csomagolt néhány sütit és elindultak. De jaj, Emőke elesett és vérzik a lába, gyorsan odahívták bagolydokort aki meggyógyította. Így odaértek a kilátóba. És láttak hullócsillagot. De szép - mondta Bandi!

Simon Borbála (7-14 évesig korcsoport): Zöldeidei Kismanócska meséje.

Zöld erdőben, Zöld utcában, Zöld tölgyfában Zöldeidei Kismanócska lakott. Zöldeidei Kismanócskát nem szerették az erdőben, ő se tudja miért. Egyszer, amikor a kertjében öntözte a virágokat, látta, hogy a szomszéd házon van egy hirdetés: Pályázat!!! Erdei túraverseny, melyet az nyer meg, aki a legtöbbet ismeri a túraösvényen. Jelentkezni: Bagoly Barna tanár úrnál!!!!!! Kapta magát Zöldeidei Kismanó, rögtön jelentkezett. Másnap összepakolt egy kis szendvicset, innivalót, kullancsriasztót. Elkezdődött a túra. Mikor mentmendegélt találkozott Egér Elemérrrel. Megkérdezte tőle: - Veled mehetek? - kérdezte. - Hát persze! - válaszolta. Gyorsan hozta a tarisnyáját, túrabotját és folytatták útjukat. - Most vagyunk az egyik nyírjesi tónál. Mondjárt odaérünk a Nyírjesi Vadasparkhoz! Hallanak az

avarban valami motoszkálást: Zirr-zörr, zirizörr! - Vajon mi lehet ez? - kérdezte Egér Elemér. - Én vagyok! - válaszolta félénken Sün Sarolta. Túrázhatok veletek? - Gyere velünk! - mondta Zöldeidei Kismanócska, Sün Sarolta hozott magával két almát és velük ment. - Hamarosan ott leszünk a kilátónál! - mondták. Hallanak valami rágcsálást. - Mi ez? - kérdezte Sün Sarolta. - Csak én! - válaszolta Tapsi Timi. - Veletek mehetek? - kérdezte. - Hát persze, gyere, gyere nyugodtan! - mondták neki. Összecsomagolt magának, aztán jött. - Messze van még? - kérdezte Egér Elemér. - Már nincs messze. - mondta neki Zöldeidei Kismanócska. - Ha szeretnétek, leülhetünk ezekre a gombákra pihenni. - mondta Tapsi Timi. - Rendben, már ügyis éhesek vagyunk - mondták. Találkoztak Őz Ödönnel. - Veletek mehetek? - kérdezte tőlük. - Gyere nyugodtan! - mondták. Velük ment. Már nem sokáig kellett gyalogolniuk. Odaérték a kilátóhoz. - Milyen szép!!! - mondta Őz Ödön. - Vacsorázzunk meg! - mondta Sün Sarolta. Meg is vacsoráztak. Még egy kicsit gyönyörködtek a tájban, majd felmentek a kilátóba. - Ez gyönyörű!!!!!! - mondogatták. Visszaúton megálltak a Sántalócánál, amit az UCSÖN festett újra. - Nagyon jó volt ez a túra! - mondta Egér Elemér. - Örülök, hogy jól sikerült - mondta Zöldeidei Kismanócska új barátainak.

A zsűrizést Horváth Anita a BBG magyartanára végezte.
A díjakat a Mediador Kft. támogatásából vásároltuk.

Óvodás korcsoport első helyezett: Csesztvei Óvoda
Díja: Társasjáték

7-14 évesig korcsoport első helyezett: Simon Borbála
Díja: WiFi jelerősítő